

da skal jeg ikke indvende Noget derimod, men jeg troer ikke, det vil være nødvendigt, thi hvor der maatte være Tale om extraordinære Afgifter af et saa stort Omfang, at de ikke vilde kunne udredes af disse 10 Procent, vil man som oftest søge andre Udveje til at skaffe de fornødne Belyb tilveie, navnlig ved Laan, istedetfor at paaligne udover de 10 Procent. Som den ærede Rigsdagsmand meget rigtig bemærkede, ere disse 10 Procent desuden i Virkeligheden mere end 10 Procent af, hvad der lignedes paa Formue og Leilighed, idet der ikke findes en tilsvarende Førgøelse Sted af Kjøbstædernes faste Indtagter. — Det er i Lovbktastet foreslaaet, at Skolecommissionerne skulle kunne vælge deres Formænd iblandt de Præster eller Magistratspersoner, som have Sæde i samme, men dette er, hvad den ærede Rigsdagsmand vistnok heller ikke vil modsigge, et Punkt af en meget underordnet Betydning, og Noget, som jeg ikke lægger særdeles Vægt paa; Skolecommissionen, reduceret til at føre Tilsyn med, hvad der vedkommer Skolegeringen, bliver ikke for Fremtiden en Commission af saa stor Betydning, at der vil kunne lægges nogen særlig Vægt paa, hvem der vælges til Formand, men det er forekommet mig at være det Naturlige, at han vælges blandt de i Commissionen sædehavende Præster eller Magistratspersoner. — Endnu maa jeg kun udtale min Glæde over, at den ærede Rigsdagsmand ganske har sluttet sig til, hvad jeg ved Indbringelsen af Lovforslaget angav som min Tanke, nemlig, at det vilde være ønskeligt nu at forsøge paa at skabe en overordnet Communalbestyrelse for Kjøbstad og Land, og at den meest praktiske Maade at tage Sagen paa er at søge at udvikle Kjøbstædernes communale Selvstændighed for sig, uafhængigt af det Spørgsmaal — som forøvrigt ganske vist kan være et Fremtidsspørgsmaal — om Dan- nelsen af en overordnet Communalbestyrelse for By og Land.

Sjörning: Naar Regjeringen har troet, at de gjentagne mislykkede Forsøg, der tidligere have været gjorte paa at tilveiebringe en sælles overordnet Communalbestyrelse for Kjøbstad og Land, nu ikke burde fortsættes, men at hele

dette Spørgsmaal burde sættes i Bero, antager jeg, at Rigsdagen vil være enig deri, idet man vil mindes de heftige Kampe, hvortil dette Spørgsmaal saa ofte har givet Anledning her i Salen, uden at der dog er kommet Noget ud deraf. Naar Regjeringen derimod har troet, at man nu burde see at gennemføre Grundlovens Posteparagraph om Communernes Ret til selvstændigt at styre deres Anliggender under Statens Tilsyn, saaledes, at man, som den ærede første Taler udtrykte sig, begyndte ikke ovenfra, men nedenfra, saaledes at den communale Selvstændighed, som Hovedstaden allerede for 9 Aar siden erholdt, nu ogsaa kom samtlige Landets øvrige Communer tilgode, da antager jeg, at Rigsdagen med Glæde vil være med til at gennemføre en saa høist vigtig Sag. Det er forunderligt, at vi i 17 Aar have kunnet leve under en virkelig demokratisk Forsatning, uden at den communale Selvstændighed, hvormed man ellers skulde troe, at der maatte begyndes, er gennemført over hele Landet, og det er endnu mere forunderligt, naar man veed, at der strax i en af de første Sessioner efter Grundlovens Vedtagelse gjordes Forsøg paa at gennemføre en saadan Communallov ved det Forslag, der fremkom fra den nuværende Folkethingsmand for Frederiksborg Amts 5te Valgtreds (B. Christensen), uden at det dog den Gang eller senere har ført til Noget. Det er vistnok sandsynligt, at U selvstændigheden i de communale Forhold har havt en skadelig Indflydelse ogsaa med Hensyn til en sund Udvikling af det politiske Liv her i Landet; thi det er den communale Mand, der skal bære Friheden og derved støtte det hele Samfund. Jeg troer derfor, at man maa glæde sig over, at Regjeringen har taget denne Sag i sin Haand og har fremmet den paa en saa kraftig Maade. Vil man have, at Communernes dygtigste Kræfter med Iver og Nidkærhed skulle tage sig af de communale Anliggender, maa man ogsaa stille disse frit, saaledes at Vedkommende virkelig raade derover, saaledes at der bliver en virkelig sand Selvregjering. Ligesom imidlertid denne Udvikling af det communale Liv er en Betingelse for, at det kan røre sig med Frihed og Kraft, skal jeg ogsaa gjøre opmærk-